

Forsidebilledet: *Audrey Hepburn* og *Fred Astaire* i *Stanley Donens* musical om *haute couture* og eksistentialisme: „Funny Face“.

Pressens kærtegn	178
Nye billeder	179
Det søgende øje af <i>Theodor Christensen</i>	180
<i>Clouzot</i> og <i>Sisyfos</i> af <i>Stephan Kebler</i>	182
Portræt af <i>John Paxton</i> af <i>Erik Ulrichsen</i>	187
Cinemascopeiske betragtninger af <i>Jan Wahl</i>	190
Sorte lister – et referat (<i>Cogley</i> : „Report on Black- listing“) af <i>Werner Pedersen</i>	193
<i>Da capo</i> (<i>Oldin</i> : „Fakta om film“) af <i> Ib Monty</i>	196
Læserbrev fra <i>Anders Roose</i> ...	197
Fjernsynsdramatik af <i>Ole Gammeltoft</i>	197
Film anmeldelse: „Tag over Hovedet“ af <i>Erik Ulrichsen</i>	198
Filmindex XXIV fortsat	199
Fra Filmmuseets plakatsamling	199
Filmindex XXV (<i>Luciano Em- mer</i>)	200

Ansvarshavende redaktør:
ERIK ULRICHSEN

„Kosmorama“ udgives af Det Danske Filmmuseum, Vestergade 27, K., tlf. Minerva 2686. Biblioteket er åbent hverdage 12—15 (dog lukket om lørdagen) og tirsdag, onsdag og torsdag 19—21. Filmsalen: Frederiksberggade 25, tlf.: Byen 1503, ekspedition hverdage 9—17 (lørdag 9—13). „Kosmorama“ koster tilsendt 6 kr. årlig (9 numre) — første årgang kan købes for 5 kr., anden årgang for 6 kr. Enkelte numre fra de 2 første årgange kan fås for 75 øre stk. Bladet kan kun fås direkte fra Filmmuseet, giro 46738.

Lay-out: Bergsøe Reklame A/S

Tryk:
A. W. HENNINGSEN

Pressens kærtegn

Som man vil huske, fik den af *Annelise Hovmand* iscenesatte og af *Finn Methling* skrevne „Ingen Tid til Kærtegn —“ de københavnske filmjournalisters pris for årets bedste danske film. Det er anerkendelsesværdigt, at man modstod fristelsen til at give den mere populære, men svagere „Qvitoq“ præmien. „Ingen Tid til Kærtegn —“ var vel ikke helt sikker i det filmdramatiske, men den søgte efter poesien, og søgen af denne art er overordentlig sjældnen i dansk film.

Desværre føler man sig ikke helt overbevist om, at alle journalisterne var på det rene med, hvor de poetiske islet var at finde i „Ingen Tid“. Præmien for den bedste mandlige præstation gik til *Peter Malbergs* Kaptajn Nemo i samme film, en figur, hvis „poesi“ kommer af litteraturen — som rollenavnet giver anelser om — ikke af livet. Figuren kan måske forsvares, hvis man ser den som halvt udsprunget af den lille piges fantasi, men det forekommer os besynderligt, at voksne mennesker kan foretrække denne præstation for *Bent Christensens* i samme film. I afsnittet med denne skuespiller arbejdede *Methling* med en lignende poetisk situationsfølelse som den, man fandt i „Himlen er blå“s bedste afsnit (passagen med den sindssyge pige). Det abnormt poetiske har foreløbig været *Methlings* force på film, og hvis han og *Dreyer* i fællesskab filmede „Gengældelsens Veje“, ville man nok have en af de bedst mulige konstellationer i dansk film i dag.

Vi føler ingen trang til at kommentere præmien til *Birgit Sadolin*. Men at „Sommer-nattens Smil“ skulle være årets bedste udenlandske film, er jo et postulat, der er svært at sluge. Så *Bergmans* vulgært-aristokratiske „komedie“ er bedre end *Renoirs* „Elena og Mændene“ og *Buñuels* „Døden i Junglen“? Det er forbløffende så god, denne *Bergman* pludselig er blevet — er der ikke noget om, at man for nogle år siden mest gjorde brug af den fashionable „humoristiske“ kritik, når der var premiere på en *Bergman*-film? Han er måske blevet „moden“, *Bergman*? Men mon ikke nogle af journalisterne inderst inde føler, at det er sket på bekostning af noget? At det nye vid ikke er godt nok til at kunne opveje savnet af den personlige lidenskab?

Præmien til *Jørgen Roos'* Ellehammer-film synes os fortjent, skønt vi har lyst til at bringe en artikel om ulemperne ved i dokumentarfilm at sammenkutte det autentiske og det iscenesatte; de mærkedes også i samme instruktørs *H. C. Andersen*-film.